

Publicerad 2010-10-04 10:45 av lärjunge

Till Olof-Einar, min djupt älskade, till döds torterade lillebror

De lyckades till slut

Dina skol-"kamrater"

i Mälarhöjden, Farsta, Solna

De lyckades till slut

tillsammans, äntligen,

med hjälp av tonåriga, finniga,

halvvuxna och oväxta vuxna

att stjäla Ditt strålande ljus

som Du bar i så varsamma händer

De lyckades till slut

stjäla, krossa Ditt ljus,

släcka Ditt dyrbara ljus, tända

tillvarons mörker

med Din ärvda dialekt och Ditt kortare ben

De lyckades till slut,

trots Dina hårda nävar,

Din vilja av stål

och Din styva nacke,

knuffa Dig ut

i den totala ensamhetens isdös, ekande

av mörker, glimmande

av slungade iskristaller

Djupfrost ställdes Du ut

Men Din inre strålande sol

hade de glömt

"kamraterna"

Du smälte isen

inifrån, steg åter in i tillvaron

med än klarare ljus än solens

i Dina varsamma händer

och 30-årig, utkristalliserad, meningsfylld glädje

som en sällsam gåva från sällsynthetens skimrande altare

till oss mörkrädda

Än klarare, varmare ljus
än Du skänkte oss, sökte Du
Det ljuset, älskade Olle, skimrar omkring Ditt namn
- men hålet i tillvaron brölar!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lärjunge med Poeter.se id #34232 innehar upphovsrätten